

Játékos vallástanítás mint kihívás és lehetőség

A református vallástanárok részére szervezett továbbképző július 24–28. között zajlott Kolozsváron, a Bethlen Kata Diakóniai Központban. A szervezők célja az volt, hogy az öt nap során ötleteket, módszereket kínáljanak a krisztocentrikus, de gyermekszerű vallásoktatáshoz. (Utóbbi szorosan összefügg a játékosággal, a program központi témájával, amelynek mentén a tevékenységek a tanítási folyamat játékosabbá tételét szolgálják.) A képzés tudatosítani kívánta a gyülekezeti és az iskolai vallásoktatás azonos és eltérő pontjait. Ezeken túlmenően viszont találkozási lehetőséget kínált a gyermekmunka legfőbb munkatársai – a lelkészek és vallástanárok – számára, hogy szakmai tapasztalataikat megoszthassák egymással, beszéljenek a jól működő közös munkamodellekről, ill. a további együttműködési lehetőségeken gondolkodhassanak.

Az egyik feldolgozott téma az iskolai vallásórák és a gyülekezeti katekézis módszertanának sajátosságait, a gyerekszerűség kérdését tárgyalta az alábbi alegységek mentén: *A gyülekezeti vallási nevelés különféle alkalmainak feltérképezése (vallásóra, gyermekistentisztelet, vasárnapi iskola, gyermekevangélizáció stb.) műfaji besorolása; Homo ludens – bibliai és rendszeres teológiai alapvetés; A vallásórás gyerekek korcsoportok szerinti életkori sajátosságai; Élménypedagógiai és kooperatív módszerek bemutatása; Bűvészkedés – mint módszer – a vasárnapi iskolai alkalmon.*

Szó esett még az oktatási folyamat tervezéséről (munkaterv- és óravázlat-készítésről, különös tekintettel a célok megfogalmazására, ill. a krisztocentrikus tartalmak kiválasztására és a játékos módszerek alkalmazására), a kommunikációs készségek fejlesztéséről, szövegértési, értelmezési kérdésekről, a vallásóra keretében történő identitásfejlesztésről

(egyháztörténeti és honismereti kérdések által, a nagyvárosi, falusi és szórvány gyülekezeti helyzetekben történő identitás erősítéséről is.

A tanfolyam során a következő munkaformákat alkalmazták: előadásokat, kiscsoportos beszélgetéseket, gyakorlatokat, didaktikai játékokat, műhelyeket. A képzés teljes időtartama alatt jelen volt három előadó, akik kollégáik előadásai, ill. gyakorlatai alatt is segédkeztek, irányították a kiscsoportos tevékenységeket, levezették, megszervezték a didaktikai játékokat, naponta levezették a kiértékelő beszélgetést stb.

A power pointos bemutatók által kísért előadásokat követően a résztvevők az adott témakör kérdéseit kiscsoportos beszélgetésekben tisztázták, különféle gyakorlatok (kérdőívek, didaktikai játékok, szövegelemzések) által mélyítették el ismereteiket.

Az előadások és a gyakorlatok során különféle didaktikai játékokat ismerhettek meg a résztvevők, és azt is, hogy korcsoportok, fejlesztett kompetenciák és tanítási célok függvényében miként lehet ezeket felhasználni.

A református vallástanárok számára szervezett program a szaktudás erősítése mellett igyekezett elősegíteni a lelki épülést és felüdülést is. Minden nap áhítattal kezdődött (imádság, ének, rövid bibliamagyarázat), ill. étkezések alkalmával is magától értetődő volt a közös ima.

Az ünnepélyes megnyitó alkalmával Gáll Sándor, az Erdélyi Református Egyházkerület tanügyi előadótanácsosa tartotta az áhítatot. A Romániai Magyar Pedagógusok Szövetsége részéről Virág Erzsébet alelnök és Szócs Jutka nyugalmazott tanárnő, a Babeş-Bolyai Tudományegyetem Református Tanárképző Kara részéről Püsök Sarolta köszöntötte a résztvevőket. Végül a résztvevők levonultak a Farkas utcai református templomba, ahol megtekintették Kocsis István *Árva Bethlen Kata*

című monodrámáját, Meister Éva színművésznő előadásában.

A foglalkozások rendjén érkező visszajelzések, a kiértékelő beszélgetések és a kérdőívek alapján megállapíthatjuk, hogy a program tervezett célja megvalósult. Az eredmények részben az előadók, ill. foglalkozásvezetők jól megtervezett és célirányos munkájának, részben a résztvevők pozitív hozzáállásának, ill. tanári tapasztalatainak köszönhetőek. Fontos hozadéka a programnak, hogy a résztvevők megoszthatták egymással tapasztalataikat, és az előadókkal, képzőkkel családias légkörben beszélhették meg kérdéseiket.

Az idei program különleges lehetősége az volt, hogy a vallástanároknak alkalmuk nyílt a szakmai tapasztalataikat munkatársaikkal, olyan gyakorló lelkészekkel megosztani, akik a párhuzamosan szervezett továbbképzőn ugyanazt a tematikát dolgozták fel. A

műhelyeken gyakorolhatták a játékos, gyermekközpontú, ugyanakkor krisztocentrikus tanegységek tervezését.

Általában dicsérrőleg nyilatkoztak, meglegedetten szóltak az elméleti és gyakorlati programok arányáról, a kedvenc előadások, foglalkozások bejelölése is általában arányosan oszlott meg a felkínált lehetőségek között. Didaktikai já-

tékokból szívesen gyakoroltak volna többet is.

Előadók és csoportvezetők voltak: Püsök Sarolta, Kun Mária, Gorbai Gabriella, Péter Éva, Bustya János, Lukács Olga, Nagy Alpár, Kádár Magor, Szecsődi Árpád, Szűcs Éva.